

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper Sklep Komisije z dne 12. januarja 2011, o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev št. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije.

Razlogi in bistvene trditve so enaki tistim iz zadeve T-429/11 BBVA proti Komisiji.

Tožba, vložena 3. avgusta 2011 – Europäisch-Iranische Handelsbank proti Svetu

(Zadeva T-434/11)

(2011/C 282/88)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburg, Nemčija) (zastopniki: S. Gadhia in S. Ashley, Solicitors, H. Hohmann, odvetnik, D. Wyatt, Queen's Counsel, in R. Blakeley, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

— Razglasitev ničnosti točke 1 Tabele B v Prilogi I k Sklepu Sveta 2011/299/SZVP ⁽¹⁾, kolikor se nanaša na tožečo stranko;

— razglasitev ničnosti točke 1 Tabele B v Prilogi I k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 503/2011 ⁽²⁾, kolikor se nanaša na tožečo stranko;

— razglasitev, da se člen 20(1)(b) Sklepa Sveta 2010/413/SZVP ⁽³⁾ za tožečo stranko ne uporablja;

— razglasitev, da se člen 16(2) Uredbe Sveta (EU) št. 961/2010 ⁽⁴⁾ za tožečo stranko ne uporablja; in

— naložitev stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka naj bi kršila postopek, ker:

— ni podala primerne, natančne in zadostne obrazložitve, in

— ni spoštovala pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva.

2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka naj bi storila očitno napako pri presoji, ko je ugotavljala, ali so bila izpolnjena merila za imenovanje tožeče stranke v izpodbijanih ukrepih, ker so bile transakcije, na podlagi katerih je bila tožeča stranka očitno imenovana, bodisi dovoljene bodisi v skladu z odločitvami in smernicami pristojnega nacionalnega organa (nemške centralne banke).

3. Tretji tožbeni razlog: tožena stranka naj bi kršila upravičena pričakovanja tožeče stranke, da za ravnanje, ki ga je odobril pristojni nacionalni organ, ne bo kaznovana z odreditvijo omejevalnih ukrepov. Podredno naj bila s kaznovanjem tožeče stranke v teh okoliščinah kršena načelo pravne varnosti in pravica tožeče stranke do dobrega upravljanja.

4. Četrti tožbeni razlog: imenovanje tožeče stranke naj bi pomenilo kršitev njenih lastninskih pravic in/ali pravice do opravljanja dejavnosti ter naj bi bilo z njim očitno kršeno načelo sorazmernosti.

5. Peti tožbeni razlog: če je pooblastilo, na podlagi katerega je domnevno ukrepala tožena stranka, zavezujoče, naj bi bilo nezakonito, ker je v nasprotju z načelom sorazmernosti.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2011/299/SZVP z dne 23. maja 2011 o spremembah Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 136, str. 65).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 503/2011 z dne 23. maja 2011 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 136, str. 26).

⁽³⁾ Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1).

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. julija 2011 – Apotheke DocMorris proti UUNT (Représentation d'une croix verte)

(Zadeva T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 179, 3.7.2010.